

Лист излази, према потреби. — Адреса за све што се тиче листа: Journal officiel du Monténégro, Neully-sur-Seine, rue Ancelle (France). — Рукописи остају у редакцији. — Претплата на шест мјесеца износи три франка за Француску, шест франка за све друге земље. Појединачни број по 16 сантима.

Journal officiel du Royaume de Monténégro
"GLAS TZERNOGORTZA" (La Voix du Monténégro)
paraissant actuellement à Neully-sur-Seine,
suivant les exigences du service.

On s'abonne au bureau du journal officiel :
NEUILLY-SUR-SEINE, Rue Ancelle.
Prix de l'abonnement pour six mois
3 fr. pour la France, 6 fr. pour l'Étranger.

За огласе плаћа се по 10 сантима за сваки ријеч или број, штампана или штампана. За сваки оглас, мада од 50 ријечи: два франка. За понављање огласа: половина цијене. За крупније огласе: према томе, колики простор заузимају (сваки задржан петити ред рачуна се као 8 ријечи.)

НЕЈИ код Париза, 3. септембра 1917.

NEUILLY-sur-SEINE 16. Septembre 1917

СЛУЖБЕНИ ДИО

МП

НИКОЛА I.

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Председника нашег Министарског Савјета, нашег Министра Спољних Послова, уважавамо оставку коју је поднио на положај нашег Министра Правде и Заступника нашег Министра Просвјете и Црквених Послова Вељко Милићевић, и стављамо га на расположење;

а постављамо

за нашег Министра Просвјете и Црквених Послова и Заступника нашег Министра Правде д-ра Петра Ђ. Шоћа, досадашњег Заступника Начелника Министарства Финансија и Грађевина.

Председник нашег Министарског Савјета, наш Министар Спољних Послова, нека изврши овај указ.

Неји код Париза, 2. (15.) септембра 1917.

НИКОЛА с. р.

Председник Министарског Савјета,
Министар Спољних Послова.

Евгеније Поповић, с. р.

Његово Величанство Краљ Господар упутило је Његовој Екселенцији Енглеском Министру Председнику Господину Лојд-Цорцу овај телеграм приликом говора*) који је Министар Председник одржао 6. септембра:

M. LLOYD GEORGES
Président du Conseil

Londres

Je prie Votre Excellence d'agréer l'assurance des sentiments de durable reconnaissance qu'en mon nom et au nom de mon peuple je lui adresse pour le noble discours de Birkenhead où les décisions inébranlables de votre glorieuse et puissante Patrie ont trouvé une nouvelle expression, et dans lequel vous avez si chaleureusement parlé de l'obligation de rendre aux petits peuples l'indépendance qu'ils ont perdue comme victimes de l'agression germanique dans la lutte pour la justice et la liberté. Le Monténégro ne peut être que fier de n'avoir à aucun moment regretté d'avoir « relevé le gant » qui lui fut jeté par les légions de l'oppressur

NICOLAS.

Господину

Лојд-Цорцу

Министру Председнику

Лондон.

Молим Вашу Екселенцију да прими, како од моје стране, тако и у име мога народа, изјерење о трајној благодарности за племениту бесједу у Биркенхеду, — за бесједу у којој је поново изражена несломљива одлука наше славе и силне отаџбине, и у којој сте тако топло

говорили о обавезности да малим народима буде сачувана њихова независност коју изгубише као жртве немачке најезде у борби за правду и слободу. Црна Гора вада ће се само поносити тиме што се ни у једном тренутку није показала зато што је подигла рукавицу коју су јој добили, те чете ујетача.

Никола.

*) Говор енглеског Министра Председника саопштавамо у данашњем броју под насловом «Велике и мале државе».

ОБЈАВА

Француско Министарство Трговине, Индустије, Пошта и Телеграфа усвојило је да се преко француских пошта могу бесплатно слати писма, дописне карте, писма и кутије с означеном вриједношћу, поштанске упутнице и поштански пакети црногорским ратним заробљеницима и интернираним у Аустро-Угарској и у Њемачкој.

За те пошнице постоји правилник, који је публикован у Гласу Црногорца број 15. од 14. јуна 1917. На канцеларије Мин. Грађевина.

Неји код Париза
11. септ. 1917.

NACIONALNA
BIBLIOTEKA
"ВЕЛИКЕ И МАЛЕ ДРЖАВЕ"
ГОВОР ЛОЈД-ЦОРЦА
CRNE-GORE
BURDE
CRNOJEVIĆ

Приликом једне просвјетне свечаности у енглеској покрајини Велсу, у вароши Birkenhead, одржао је енглески министар председник значајан говор о данашњем општем политичком стању.

У почетку говора истакао је како су се сви народи пространиога британског царства показали сложени и како ту слогу ваља им и даље држати, а затим је прешао да говори о највећим и о најмањим народима и о њихову значају по културу и слободу човјечанства. Тај део његова говора гласи овако:

*

Данашње доба јесте доба великих држава. Још свијет није гледао зарађено оволико моћних велесила, ни оволико страховитих бића од којих се данас потреса свод небесни.

Велике државе, ако су добро управљане, веома су потребне за слободу свијета.

Човјек задрише при помисли што би се све било збило од опште људске слободе, да није било великога царства британског. Ја не говорим само о Великој Британији, већ о целокупном царству британском, о богаству његових извора, о његовој сили, о његовој угледу, о хиљадама хиљада његових бораца који похрлише преко свих мора да одујудно узму учешћа у овој надчовјечанској борби. Ниједан од тих ратника не би био дошао да се бије, да га није на то нагнало оно живахно интересовање што га колонијалци осјећају према цијелом нашем царству.

Када се доврши овај рат, тек онда ће човјечанство увидјети и признаће колика огромна заслуга за оп-

шту слободу припада томе факту што царство британско није само једно име, само један назив, него је једна ствар и о ст. И тада ће стварност британског царства бити још чвршћа; чвршћа но икад досад.

Али, мада је данашње доба — доба великих држава, оно је ипак у првом реду, доба малих народа, јер око њих је сконцентрисана ова огромна борба за слободу: око Белгије, око Србије, око Црне Горе, око Румуније. Њима је угњетач најприје бацио рукавицу у лице и изазвао их; он е су прве кренуле у ову борбу која ће пресудити будућност цијелога човјечанства. Њихова судба је везана са судбином човјечанства; оне су привремено надјачане (overwhelmed) многобројнијом војном силом, али ни једна од њих није заикала ништа се је показала што је подигла бачену рукавицу, — ништа се је одвајала од своје независности. Дан њихова успостављења биће и дан ослобођења цијелога свијета. (The day of their restoration will also be the day of deliverance for the world.) Мали народи вада су играли значајну улогу у историји човјечанства.

Велике државе су позрбне ради заштите, ради обезбјеђења и ради моћи, али треба да постоје и мали народи ради тога да би енергија била усредеређена и чвршћа. Мали народ је што и мали пољопривредник: при обрађивању земље тај мали пољопривредник је погодно и потребно.

Ваља нам вада имати на уму то да су увијек мали народи били они који су човјечанство обдарили најплеменитијим даровима. Као што је мало оно дрво које доноси плод, тако је и најбогатији плод човјечанству вада родио на малим народима, засађеним у врту Господњем. Зар није енглеске литературе најсјајније доба било када је наш народ таман толики био колики је данас српски народ, а када земљиште наше државе није било ни колико данашња Белгија! Најславнија ремек-дјела људскога духа створена су у малој држави чије земљиште и становништво не бијаше веће од једне обичне енглеске области. — Прослава коју данас светкујемо, потиче још из оних древних давнина када једно друго големо царство владало Британијом. То бјеше славно и силно царство. Оно владало цијелом куглом земаљском, стари и силни народи дрхтаху при подножју његовог; али баш у вријеме када је то царство дошло до врхуна своје силе и сјаја, Дух божији примио је тада на себе тијело људско, и то, у скривитој породици омет једнога малевога и неугледнога народа.

Када се велике државе налазе у рату, у рату у којему је војска сваке поједине од тих држава дванут већа него цијело становништво Велса, ја се врло радујем што учествујем у свечаности једнога малевога народа, народа великог, на гос-тољубивом земљишту једнога вели-

кога народа, народа британског. Тај мали и тај велики народ сачињавају данас један једини народ. Народ британски састављен је из многих народа од којих су неки велики а неки мали; али данас сви смо један народ, сложан у подвину, сложан у нади, у одлуци и у пожртвовности и, ако Бог да, сложан у скором триумфу и побједи.

Неји, 1. (14.) септембра

Средства се не бирају да се улога Црне Горе у српском ослобођењу и уједињењу, и у овој величанственој борби за право и правду, представи каква није и каква није никад била. На дневном су реду клевете, денуцијације и извртање јасних чињеница и познатих дјела. У томе наонаком послу, толико штетном нашој нацији, догјерало се до врхуница, од како смо, привремено побјеђени од заједничког непријатеља, изгубили отаџбину. И страни, до сада необавјештени свијет прозро је цијеве тој акцији. Увидио је да се, под маском лијепих фраза, крију себични мотиви. Схватио је да је ту по срједи нечиста борба око превласти и уништења стечених права. Запазно је, да су напријед само истакнути идеални програми, а за леђима тих раде спекулација и освета. Да од тога страдају српски углед и интереси, ван сваке је сумње. Свешто и неувиђавност наших клеветника бациће у патраг за један период не само њих и нас, жртве њихове заблуде и грамзивости, већ и цијелу нашу народну ствар. Подјела улога и мудра сагласност са хладнокрвним оцјењивањем прилика раније би нас, заједно, довели истоме циљу. Овако, отворили су свуда и пред сваким и наше слабе стране, и указали претом гдје треба ударити па да се омете или одложи потпуно остварење народне мисли. А то је све настало само због тога, што уједињене хоће да врше без споразума, без обазривости, путем покорени и освојења, путем уништења добрих и корисних фактора из народне прошлости. За ту сврху ставили су у службу све, само не памет и добро. Мобилисали су клевету и неистину. Позвали су у помоћ и један дио необавјештенога страног свијета. Лакомислено су бацили у оптицај крваво стечена материјална средства за завођење савјести. Латили су се и пријетње. Направили су грају раздора у данима наших највећих заједничких мука. Обратили су на себе пажњу озбиљна свијета, који је већ отворио очи и, гледајући ту наклону кампању противу Црне Горе, почео се питати: Које и чему то иде у корист? Одговор је дошао: себичним власничким побудама наших клеветника, а никако ни Српству, ни Југословенству. Вријеме и стрпљиве доноси нам правду и задовољење.

Које користи ова злочиначка акција противу Црне Горе? Срби-

ји? Српскоме народу? Јужним Словенима? Ни једноме од та три фактора. Можда је корисна, само извесним појединцима, па и то, само привремено. Нашој нацији, ни најмање. То већ увиђају и наши заједнички пријатељи. Зар може и нама бити повољно да један њихов исправни члан и друг буде клеветан и ружен, и то, најмањи и најслабији? Што би онда вриједјела идеја о борби за заштиту малих и слабих!

Два су пута изабрана, да би се лакше Црна Гора могла уништити: први је, да је њено постојање сметња народном јединству; други је, да су њени представници, тобоже, издали народну и савезничку ствар, и онда их треба казнити, збрисати. Ни један ни други пут није добар, нити је довео до жељене клеветничке мете. Црна Гора није никад била противна народном јединству.

Оно је до сада вавда постојало у великим заједничким народним пословима. Јединство је фактички ту одавно. Њени представници стално су били на висини својега патриотског задатка. И српској и савезничкој ствари све су прицијели на жртву и приносиће и даље што год буде од њих зависло. Њихово борављење сада овдје, далеко од отаџбине, то очигледно потврђује. Трајнији од њих жртву себичности и властољубљу појединца, а не општој народној ствари, то се не може допустити, то би било у супротности са идејама правде, која је на првоме мјесту написана на савезничкој застави. Још мање се може допустити да буду клеветани, како би се носили, због наметнуте им кривнице, од њих изневјерала изливина жртва, какву не тражи ни нација ни јавна свијест поштених, већ само себичност појединца.

Ми ћемо се, детаљније, још годину пут вратити на ову тему.

Paris, 14. Septembre

Ил' нест' пас де moyens que l'on ne choisisse pour représenter faussement le rôle du Monténégro dans la lutte pour la délivrance et l'union de tous les Serbes, en particulier dans cette guerre sublimе pour le droit et la justice.

Toutes sortes de calomnies, de dénunciations et de fausses interprétations de faits clairs et connus sont à l'ordre du jour. Dans cette œuvre si funeste à la nation Serbe entière, on semble avoir atteint le comble depuis que, momentanément vaincus par l'ennemi commun, nous avons perdu notre Patrie.

Mais, même le monde étranger, mal informé jusqu'à présent, a pénétré les tendances de cette action. Sous l'apparence d'une phraséologie fallacieuse, il a pu entrevoir des buts égoïstes. Il a compris qu'il y avait là-dedans une sourde lutte pour la prépondérance au détriment de droits acquis. Il a pu voir que, sur le revers de programmes idéalistes il y avait la spéculation et la vengeance. Que de tels procédés puissent nuire au renom et aux intérêts serbes, cela ne fait de doute pour personne. L'aveuglement et l'inconscience de nos calomniateurs les jettera bas pour un temps aussi bien que nous-mêmes qui sommes victimes de leurs errements et de leur voracité; par contre-coup toute notre cause nationale s'en ressentira.

Par une juste répartition des rôles, en parfait accord, nous serions déjà arrivés plus tôt au même but, grâce à une judicieuse appréciation, en commun, des circonstances. Tandis que, ainsi, on

n'a fait que révéler les côtés faibles de notre race et fait sentir au dehors comment il était facile de nous diviser pour empêcher, ou du moins retarder, la réalisation de notre Idée Nationale.

Tout cela s'est produit parcequ'on a voulu arriver à l'union sans entente préalable, sans circonspection, par voie de contrainte et de subjugation, par celle, enfin, qui ne tient pas compte de notre passé national. A cette fin, tout a été mis en œuvre, sauf la sagesse et le bien. On a recouru aux procédés fallacieux et calomniateurs. On a cherché asile auprès de la fraction mal renseignée du public étranger. C'est avec légèreté que l'on a usé, pour détourner les consciences, de moyens matériels acquis au prix de l'asséur et du sang du peuple. On a été jusqu'à recourir à la menace. On a fait du tumulte et créé la discorde dans les jours de nos plus cruelles souffrances à tous.

Mais ces gens-là ont attiré par leurs manœuvres l'attention des hommes sérieux, dont les yeux ouverts à l'examen de cette campagne diabolique contre le Monténégro, et qui se sont demandé: CUI PRODEST? La réponse, la voilà: Tendances égoïstes, et tyranniques de nos calomniateurs et non les intérêts de la nation serbe et yougoslave!

CUI PRODEST cette action criminelle contre le Monténégro? Pour la Serbie, le peuple serbe, les Yougoslaves? Elle n'a aucun de ces buts. Peut-être est elle utile simplement à certains particuliers, ne fut-ce que provisoirement. En tous cas elle ne l'est nullement à notre nation.

C'est ce dont se rendent compte nos amis communs. Peuvent-ils être satisfaits de voir un de leurs alliés et précisément le plus petit et le plus faible, être l'objet d'injures et de viles calomnies? A quoi servirait donc l'idée de la lutte pour la sauvegarde des petits et des faibles?

Deux prétextes ont été choisis pour faire disparaître plus facilement le Monténégro: Le premier consiste à dire que son existence est un obstacle à l'unification nationale. Par le second, on prétend que les représentants officiels de notre pays auraient soi-disant trahi la cause nationale et celle des Alliés et que, alors, il y aurait lieu de les éliminer. Ces deux moyens, qui se valent n'ont pas atteint le but désiré des calomniateurs. Jamais le Monténégro ne fut opposé à l'idée d'unité nationale. Toujours jusqu'à présent il prit part en commun aux grandes délibérations nationales. L'unité existe effectivement depuis longtemps. Les représentants du pays furent toujours à la hauteur de leur tâche patriotique. Ils ont tout apporté sur l'autel de la patrie serbe et de la cause des Alliés, comme ils le feront dans la suite, pour autant que cela dépendra d'eux. Leur présence ici, loin de la Patrie, en est une preuve évidente.

Il n'est pas permis d'exiger d'eux d'être les victimes de l'égoïsme et des désirs individuels de prédominance, sans que cela serve à la cause nationale. Ce serait une contradiction avec l'idée de justice qui figure en tête de la bannière des Alliés. Il serait encore moins tolérable qu'ils fussent calomniés, avec l'espoir qu'en mettant ainsi sur leur compte de prétendues fautes, l'on pourrait plus facilement exiger qu'ils fussent d'inutiles victimes, alors que ne le demandent ni la nation, ni la conscience des gens loyaux, mais seulement l'égoïsme de quelques particuliers. Nous reviendrons sur ce sujet d'une façon plus détaillée.

Из Уредништва. У својем чланку, у прошлом броју Гласа Црногорца, обећао је г. Ва. Поповић да ће на извесне ствари дати одговор у данашњем броју. Тај одговор, због нагомилана материјала, није могао бити објављен у данашњем броју.

ВИЈЕСТИ И НОВОСТИ

Добровољни прилози.

— Српски Православни Савез у Питсбургу у Сјеверној Америци упутио је, преко кр. цр. Генералног Консулата у Риму шек у износу од итал. лира 8267.80 (франц. франка 6359.23) с тим да се та свота подијели црногорској спротивно посредништвом Његова Високопресвештенства г. Митрополита Црногорског Митрофана Бана.

Племенитим дародавцима изриче се овим путем дубока захвалост.

— Комитет црногорског црвеног крста у Женеви извјештава да је г. Јован Мартиновић, 188355) rd. Canadian Batalion, Hotel Beau Site, Leysin, приложио 50 швајц. франка и корист Комитетова Фонда, на чему му Комитет изриче искрену захвалност.

Нова Француска влада. Влада г. Александра Рибо-а подијела је ових дана оставку, те је Председник Републике повјерио састав новог кабинета Пенлевеу, досадашњем министру војном. 13. септембра објављено је у службеном листу именоване нове владе:

Председник и министар војни г. Павле Пенлеве, (рођен 1860. у Паризу, доктор филозофије, професор политехнике, члан академије де Sciences, писац математичких и техничких дјела; у Брианову кабинету био је министар просвјете, а у досадашњем кабинету министар војни; министар Спољних Послова је г. Александар Рибо, досадашњи председник владе. Поред осталих министара, именовани су и чланови Ратнога вијећа у рангу министарском. — Француску владу сачињавају у свему тридесет чланова: 15 министара, 4 члана ратнога вијећа и 1 државни секретар.

Пошљике интерниранима. Француско Министарство Спољних Послова објављује:

»Шљика пакета Французима, интерниранима у Немачкој, било је обустављено за неколико дана; данас је сметња отклоњена и шљика се опет врши редовно.»

† **Шћено Кустудић** умро је у болници у Нешателу, у 62. год. свога живота. Био је дуго времена управитељ двора Њ. Вел. Краља на Цетињу; осим тога, председник Општине вароши Никшића, Директор Никшићког Трг. Друштва, те је као такав био изабран у току рата у Италију ради набавке намирница. Иза тога је дошао у Швајцарску где је и умро. — Цео је свој живот посветио јавном раду и свудје био међу првима у сваком културном подухвату у Црној Гори, као што је то и очекивати од сина ове честите куће црногорске.

Вјечан му помен.

† **Ђорђе М. Ђукић.** Када је почео рат, напустио се на зиради у Немачкој гдје је био пробавио 11 година. Овогемину јуначке породице Ђукића из Братоножића било је немогуће подносити заробљенички живот, те се са 6 другова ријешно ставити живот на коцку и покушати бјегство из Немачке. Срећа их послужила и здраво избјеглоше, провуклоше се кроз све пруске патроле и стиглоше у Париз прије 5 мјесеца. Ми смо тада у два чланка саопштили њихову причање о стану у Прусији. — Свјестан своје дужности ангажовао се као добровољац у француску војску у Страначку легију, у 2. батаљон, 6. чету, и досљедан храбрим подвизима својих браћевника, који окрвавише све шанчеве око Црне Горе. Ђорђе М. Ђукић погине 21. августа, јуначки се борећи под Верденом. Вјечан му помен.

У администрацији Гласа Црногорца има још на стоваришту извјесна коди-

чина свих 26 досадашњих бројева. Ко жели набавити цео комплет (број 1. — 26.) нека нам изволи послати 2 франка, па ће му се послати поштом о нашем тропску.

Угледна књижевна фирма Хапелт и комп. у Паризу примила је посао око распродаје појединих бројева Гласа Црногорца у свијем варошима француским. Према томе, наши читаоци могу поједине бројеве листа по 10 сантима примјерак) куповати у мјесту свога становања, и то, у књижарницама по жељезничким станицама и свима оним новинарским кинесима који стоје у трговачкој вези са фирмом Хапелт (Messageries de journaux Hachette & Cie.) Нека читаоци изволе продавачу рећи да желе куповати Глас Црногорца, и одмах ће му фирма из Париза слати лист на продају.

Les lecteurs de «La Voix du Monténégro» peuvent toujours obtenir la fourniture de ce journal dans les localités où ils séjournent, en s'adressant soit à la Bibliothèque de la Gare, soit chez le correspondant des Messageries de Journaux Hachette & Cie.

КОМИТЕТ

Црногорског Црвеног Крста у Женеви

бесплатно обавља:

1. везу са породицама у Црној Гори,
2. везу са интерниранима у Аустро-гарској, и
3. врши приватне пошиљке новца у Црну Гору и интерниранима.

Адреса, на коју ваља упућивати сва писма по овом послу:

Comité de la Croix-Rouge Monténégrine
15, rue de Candolle
Genève.
Suisse.

СЛУЖБЕНИ ОГЛАСИ

Поштанско-телеграфско Одјељење кр. Министарства Грађевина даје на знање да су у поштанску станицу стигле пошиљке адресоване на имена, набројана у овом списку. — Сви именовани могу своје пошиљке примити лично, или јавити се (на адресу Département des Postes du Monténégro, Neuilly-sur-Seine, rue Ancelle) и нека ти да им се пошиљке пошљу на њихову адресу, па ће им се спровести.

Препоручена писма

Васо Липовић,	Андрија Мрвалковић,
Ђуро Татар,	Ђуро Милутиновић,
Ђуро Миловић,	Марио Сташић,
Видан Гомећ,	

проста писма и дописнице:

Душан Перасић,	Боја Мрвалковића,
Р. Јанковић,	Никола Дредаи,
Митар М. Дачевић,	Љубина Буковићка,
Р. Раковић,	Јован Андаловић,
Р. Раковић,	Босе Петровићка,
Никола Томовић,	Митар Стаковић,
Милош А. Поповић,	Радоје Решић,
Мило С. Јовелић,	Паван Т. Илијевић,
Илија Радновић,	Владо Ђукић,
М. Павловић,	Милован Мишковић,
Илија Пековић,	Јово М. Ђуришић,
М. П. Токић,	Ал. Марковић-Неманц,
Лука М. Михаљевић,	Вонсав Куртовић,
Ристо Ј. Јенић,	Марио С. Поповић,
Стеван Судић,	Владо Симић,
Драго Јарчевић,	Марио Кисековић,
Андрија Вукчевић,	Радоје Ђулаковић,
Михајло М. Бошковић,	Ђорђе Џуверовић,
Ј. С. Земац,	Душан Радојчић,
Милош Јовановић,	Арсеније Вуксан,
Никола Павловић,	Душан Стојановић,
Илија С. Шћепановић,	Томо Влаховић,
Нико Перасић,	Петрута Јовановић,
Вошко Војовић,	Милвој Ђуришић,
Душан Дебелковић,	Алекса Сташић,
Д. С. Милошевићка,	Сава Ник. Влаховић,
Ђуро Миловић,	Глишо Милачевић,
Радо. Ник. Вукчевић,	Милош Поповић,
Анка В. Стојановић,	Миледијан Мушићкић,
Нико Грамшанин,	Радојан Ђорђевић,
Милосав Јанковић,	Илија Шарановић,
Јово Јанчић,	Јово Нешановић,
Борисав Милић,	Душан Стојановић,
Радојан Милошевић,	Душан Петровић,
Васо Скандер,	

ПРИВАТНИ ОГЛАСИ

Гдје је Тома Катанић? Тражи га и расиштује о њему Богдан Бацановић с Андријенице. Ако ко што зна о Томању, нека изволи јавити на адресу: Croix Rouge Monténégrine, Genève rue Candolle 15. — Suisse.

Тражим сина Лазара Окиљевића, гимназијету четвртог разреда. При бистунају српске војске, остао је у Скопљу и већ од тада никад ништа о моме Лазару не могах дознати. Молим сваког брата Србина који што Лазару зна да ме обавјести на ову адресу: Luca Ocilevitch Monténégrin, Poudrière Nationale, Vosges, Côte d'Or.

Уредник, професор Петро Богдановић

Le Gérant: Edmond LUQUIN

IMPRIMERIE UNIVERSITAIRES, PARIS 10, RUE CAPOVILLAUME 114, CAPOVILLE, BELGIUM

Све што се тиче "Гласа Црногорца" писма, рукописи, претплата, огласи, листови у замијену адресују се овако:

Journal officiel du Monténégro
Neuilly-sur-Seine
France
rue Ancelle